

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Sueui terram Saxonum, in Italiam cum Longobardorum
migrantium, aliquandò occupauere : quod suo tempore
dicemus : in proximo circa hæc tempora res gerebantur.

CAPVT XXIX.

DVm in hoc rerum statu Saxones agerent, Fran-
cipacati, Thuringis quibus Franci præerant, non
lesti, quod terras à Francis permissas incolerent, Albi-
nus Longobardorum rex iam diu in Pannoniis sedens
per Narsetem Italiae præsidem, qui in ea deleuerat Go-
thorum reliquias, quod iam insigni iniuria ab Imper-
trice Constantinopolitana notaretur : illum velut em-
chum ad pensa inter puellas distribuenda reuocauit
cum ille respondisset, Telam se orditurum, quam Imp-
ratrix cum totius Imperij viribus non resolveret, non
setq; Albuinum in Italiam : vocatus ille venit cum ge-
sua, vxoribus & liberis vnà ductis. Prospexit tamen re-
tui, si quid aduersi contingeret : nam Hunis præca-
suam attribuit prouinciam habitandam : Nec verum
buinus reditui solum prospexit, sed violentiæ cauere, quod
est fieri posse opinatus : Nam vt munitior intraret Ita-
liam, XX. millia Saxones sibi adiunxit, qui, quem
modum Longobardi, vxores, filiosque, cum omni sup-
lectili carris impositos traxere : in superq; duxerunt
fætus suscipiendos equarum boumq; armenta : præ-
iugandos aratro boues, & innumeram animalium mu-
titudinem cibo mortalium suffecturam. Fuit verum
gratio Saxonum alijs etiam populis accommodata. Go-
tharius nanque & Sigebertus Francorum reges, ad
uos ad Rhenum sedentes, in deserta à prædictis Saxo-
bus loca Germaniæ transtulerunt : cum nec illos
male de se meritos delere vellent, neque Galliarum
tribus sibi vicinis coalescere æquanimitè tolerabant.

est illa emigratio, & Sueuorum in Saxoniam introdu-
ctio, quam Speculum Saxonum in textu & glossa com-
memorat: cum reuersi Saxones, pulsus Sueuis, deterio-
rem fecere conditionem sceminarum, qua Sueuis coniu-
gio, quod mox dicemus, copulari sunt passæ: quod ibi
(quisquis erat Speculi conditor) falsò tribuit emigra-
tioni, quam in Angliam fecere Saxones: nam inde nun-
quam sunt reuersi, insulam semel apprehensam nun-
quam deinde relinquentes. Mira est autem illis seculis
tam crebra gentium transmigratio, qua neque antè, ne-
que posterioribus seculis tam frequens acciderat. Quis
autem sine nutu gubernantis omnia Dei illam, vt vo-
cant Itali, barbarorum eruptionem accidisse crediderit?
Quis non videt perinde retusam superbiam Romanae di-
tionis, qua diu authorem suum distulit agnoscere? Nam
vbi sanctorum martyrum abundantius, quam Roma, fu-
sus est cruor? quo in loco magis efferbuit pro falsis dijs
principum indignatio? Ergò quod Roma diu irrogauit
innoxys, hoc passa est in ipsa vrbe, & Italia, & Romanis
prouincijs ab illis nationibus, quas antè ignorauit vel
contempsit.

CAPVT XXX.

Saxones cum aliquandiu sub Longobardis in Italia
militassent, pertæsi alieni imperij, qui se ad liberta-
tem natos arbitrarentur, in patriam respexere: Accessit
Francorum regum non obscura suggestio, quid vellent
in Italia seruire, qui in libertate nati, etiam alijs, si sa-
tis niterentur, imperarent. Vrebat quidem Francos glo-
ria Longobardorum, quòd locupletem prouinciam &
dominam gentium tam facile cepissent, immiuerentq;
terrore vicinis gentibus. Quocirca volentes Longobar-
dorum Franci potentiam minuere, tale aliquid Saxo-
nibus

E

nibus